



Nærings- og fiskeridepartementet  
Att:  
Postboks 8090 Dep  
0032 OSLO

## Hørings svar - ny modell for strukturgevinstfordeling

Det vises til høringsnotat av 20. desember 2022 med frist 31. januar 2023, senere utsatt til 14. februar samme år. Nærings- og fiskeridepartementet ber om høringsinstansenes syn på en strukturgevinstfordeling i tråd med forslaget fra Norges Fiskarlag. I tillegg til selve fordelingsmodellen tas det også opp andre problemstillinger knyttet til fordelingen. Dette brevet er Fiskeridirektoratets uttalelse til notatet.

### 1. Innledning

Med utgangspunkt i Norges Fiskarlag sitt innspill beskrives og operasjonaliseres det som kalles «modell X». Denne vurderes opp mot modellene 2 og 3 fra det opprinnelige høringsnotatet om strukturgevinstfordeling.

Høringsnotatet kommenterer også noen begreper som er benyttet i diskusjonen og som enkelte hørings svar har problematisert. Gruppene der strukturgevinsten skal fordeles kan ha stor betydning, og det er benyttet begreper som «opprinnelige» og «nåværende» grupper. Førstnevnte problematiseres ved at det ikke er entydig definert hvilket tidspunkt som skal legges til grunn. Gruppeproblematikken forsterkes ved at det i fremtiden kan bli gjort endringer i gruppene. Avklaringer rundt dette vil gjøres i den endelige stortingsmeldingen om kvotesystemet og etterfølgende arbeid med regelverket.

Modell X operasjonaliseres slik at strukturgevinsten per grunnkvotefaktor er dobbelt så stor som for strukturkvotefaktorer.

Høringsnotatet ber instansene uttale seg om følgende momenter:

- hvilken modell som bør benyttes til fordeling av strukturgevinst
- håndtering av situasjoner der kvotetak overskrides som følge av tildelt strukturgevinst
  - o bør dette holdes tilbake og tildeles øvrige fartøy
  - o bør fartøyene gis en tilpasningsperiode
- bør strukturgevinst defineres som egen kvotetype
- bør strukturgevinsttillegg ha samme grad av omsettelighet som strukturkvoter
- bør strukturgevinsttillegg gis en tidsbegrensning på 20 år
- fordeling av strukturgevinst til økning av grunnkvoter

Fiskeridirektoratet vil behandle de ulike momentene hver for seg. I vurderingen legges det primært vekt på hvilke effekter alternativene har på de generelle fiskeripolitiske målene, enkelhet og transparens i kvotesystemet, samt administrasjonsbehov.

Fiskeridirektoratet vil innledningsvis påpeke at problemstillingene som reises er relativt komplekse og skal samvirke med registre og datasystemer som i noen tilfeller er relativt gamle og noen som er under utvikling. Dette bidrar til at det er vanskelig å forutsi spesielt de administrative implikasjonene av de ulike tiltakene, noe som forsterkes av den korte tiden som er til rådighet. Flere av problemstillingene bør derfor utredes nærmere, og det bør spesielt vies oppmerksomhet til hvordan disse kan håndteres av it-systemene som er til rådighet. De bør også ses i sammenheng med hverandre, da enkelte valg kan ha betydning for andre, og kan medføre økt kompleksitet for systemer og saksbehandling.

## 2. Modell for fordeling av strukturgevinst

Fiskeridirektoratet viser til sin høringsuttalelse til høringsnotat med frist 7. oktober om fordeling av strukturgevinst. I stor grad er vurderingene gjeldende for modellene som beskrives i nåværende høringsnotat.

Fordelingsresultatene fra denne modellen vil falle mellom de beskrevne modellene 2 og 3. Modell 2 vil i størst grad tilgodese fartøy som har lite strukturkvoter, mens modell 3 gir høyest fordelingseffekt til de med høye strukturkvoter. Modell X gir resultater om lag midt mellom modellene 2 og 3. Dette betyr at insentivene til videre strukturering også faller mellom disse. Modell X gir altså noe lavere insentiver enn modell 3, alt annet likt. Illustrasjonene av effekten på netto nåverdi viser at forskjellene sannsynligvis vil ha betydning for beslutningstagere som vurderer strukturering. Dog påvirkes insentivene sterkt også av andre faktorer.

Etter Fiskeridirektoratets vurdering vil det være relativt små forskjeller mellom modellene i lønnsomhet, sysselsetting, konsentrasjon og distriktspolitiske effekter ut over det som ble påpekt i forrige høringsuttalelse. Disse påvirkes også sterkere av andre forhold.

Det vil også være liten forskjell i kvotesystemets enkelhet og transparens, samt administrasjonsbehov med de ulike modellene. Med små forskjeller i måloppnåelsen for de ulike fiskeripolitiske målene vil det hovedsakelig være fordelingseffekter som skiller de ulike modellene. Valget mellom modellene blir dermed primært et politisk spørsmål.

## 3. Overskridelse av kvotetak

Høringsnotatet beskriver to alternativ for å håndtere overskridelse av kvotetak; enten å avgrense tildelingen av strukturgevinst til maksimalt kvotetak eller å la fartøyeierne gjøre disposisjoner som bringer fartøyet i samsvar med kvotetakene i løpet av en tilpasningsperiode.

Etter Fiskeridirektoratets vurdering vil det ikke være vesentlige forskjeller mellom alternativene i forhold til de ulike vurderingskriteriene. Det vil være relativt små og midlertidige forskjeller mellom modellene, som i liten grad kan påvirke den samlede lønnsomheten og verdiskapingen fra fisket. Dagens kvotetak er for de fleste fartøygrupper relativt høye, slik at effekten av at noen får disponere kvoter ut over dette vil være begrenset. Effektene vil også være små og midlertidige når det gjelder konsentrasjon av kvotefaktorer, sysselsetting og distriktspolitiske implikasjoner. Administrasjonsbehovet vil også være svært



likt. Transparensen i kvotesystemet vil trolig være marginalt høyere i en situasjon der kvotetakene ikke tillates overskredet. Dette som følge av at unntak fra en generell regel gjør systemet noe vanskeligere å få oversikt over.

De største effektene kan komme i form av formuesendringer for fartøyeierne. Dersom overskytende kvotefaktorer retildeles øvrige fartøy, vil dette representere et økonomisk tap i forhold til om fartøyeierne tillates å tilpasse seg eventuelle brudd på kvotetakene. Dette kan utgjøre betydelige verdier. Samtidig vil disse tapene motsvares av gevinst for aktørene som mottar disse. Fartøyeierne har i dag relativt god tilgang på informasjon om størrelsen på strukturgevinst de vil tildeles i relativt god tid i forveien, og kan søke å tilpasse seg i forkant av dette. Det er derfor grunn til å forvente at også disse formueseffektene vil være relativt små for de fleste.

Samtidig kan det skje endringer i strukturgevinstforhold helt frem til årsslutt og det kan være utfordrende for enkelte aktører å gjøre de nødvendige tilpasningene i sine kvoteporteføljer. Ettersom verdien av strukturgevinstene kan være store, vil dette bidra til at det kan oppfattes som urimelig å ikke tildele de aktuelle aktørene full strukturgevinst.

Dagens kvotetak i kystflåten baserer seg på et visst antall ganger av grunnkvoten. Størrelsen på kvotetakene i den enkelte lengdegruppe er avhengig av om en strukturerer i en sektor, bunnfisk eller pelagisk, eller begge, se tabell under:

Hjemmelslengde	Kvotetak	
	Generalist	Spesialist
11-14,99	3+3	5+1
15-27,99	4+4	6+2

Det er i de nåværende registrene ikke noe varsel som kommer opp om det enkelte fartøy overstiger kvotetakene. Sjekk av kvotetak skjer manuelt i forbindelse med saksbehandlingen. Oppsummert vil det etter Fiskeridirektoratets vurdering være små objektive forskjeller mellom alternativene til håndtering av kvotetak. Av rimelighetshensyn anbefaler Fiskeridirektoratet at næringsaktørene gis en relativt kort periode etter årsskiftet for å gjøre de nødvendige tilpasninger. Aktuelle kvoter bør da ikke kunne utnyttes i denne perioden.

Fiskeridirektoratet vil påpeke at forenklede kvotetaksdefinisjoner kan være til hjelp både for forvaltningen og næringsaktørene i dette arbeidet. Hvordan tildelte strukturgevinster håndteres vil også ha implikasjoner for dette spørsmålet. Dersom strukturgevinst legges til på grunnkvoten, vil denne øke. Dette medfører at kvotetaket også øker etter hvert som det enkelte fartøy får lagt til strukturgevinsttillegg på grunnkvoten. Dersom strukturgevinst tildeles som egen kvotetype, men ikke teller med i kvotetaksberegningen, vil denne problemstillingen ikke bli aktuell. Om kvotetakene fortsatt skal være begrensende, vil dette kreve justeringer.

#### 4. Egen kvotetype for strukturgevinst

I høringsnotatet trekkes det frem at å tildele strukturgevinst som en egen «kvotetype» i stedet for å legge disse til grunnkvotene vil bidra til at kvotetakene beholder sine begrensende effekter. Det vil også legge bedre til rette for fremtidige transaksjoner av fisketillatelser. Dette på grunn av at svært store grunnkvoter kan være krevende å flytte mellom fartøy.



Et administrativt fortrinn med å øke grunnkvotene er at antallet «individuelle» kvotefaktorer i registersystemet vil reduseres betraktelig. I dag genereres det nye når strukturkvoteordningen benyttes og ytterligere flere når disse splittes. Dette har medført at enkelte fartøy disponerer et stort sett med individuelle kvotefaktorer. Med dagens system medfører dette mye arbeid for saksbehandlingen når fartøy og fisketillatelser skifter eier og fartøy. Med en egen kvotetype vil det bli ytterligere flere kvoter å fordele på når strukturgevinst skal tildeles.

Dersom strukturgevinsten legges til grunnkvotene, vil disse gradvis og spesielt etter utløpene i 2027 og 2032 bli betydelig høyere enn i dag. Høye grunnkvoter vil redusere aktørenes fleksibilitet i å velge kvotestørrelse ettersom den minste kvotestørrelsen som kan knyttes til et fartøy blir større<sup>1</sup>. Dette kan ha negative økonomiske implikasjoner. Fiskeridirektoratets vurdering er at det vil være vanskeligere å finne interessenter til svært store grunnkvoter. Dette på grunn av at både den aktuelle fartøystørrelsen avgrenses til større fartøy og at kapitalbehovet vil være høyt. Begge forholdene vil avgrense markedet for slike fisketillatelser, og bidra til at det blir noe vanskeligere for aktørene å gjennomføre effektivitetsforbedringer i fiskeflåten.

Økt kapitalbehov og redusert mulighetsrom for valg av kvoteportefølje vil også gi negativ økonomisk effekt gjennom begrensningene dette skaper for aktører som ønsker å etablere seg i fiske.

Samtidig kan det være anledning til å benytte strukturkvoteordningen, og derigjennom splitte opp store grunnkvoter i mindre enheter som strukturkvoter til flere fartøy. Dette vil motvirke denne effekten. Etterspørselen etter strukturkvoter vil trolig reduseres over tid ettersom stadig flere fartøy har tilegnet seg strukturkvoter og oppnådd bedre kapasitetstilpassing. I en slik situasjon vil store grunnkvoter medvirke til å vanskeliggjøre ønskede transaksjoner.

Når store deler av dagens strukturkvoter er utløpt vil også den minste grunnkvoten kunne bli relativt stor. Dette problemet vil forsterkes for fartøy som ønsker kombinasjonsdrift med flere fisketillatelser. Med høye grunnkvoter for eksempelvis torsk, sild og makrell kan det bli utfordrende å etablere tilstrekkelig små grunnkvoter som er tilpasset ønsket fartøystørrelse.

Når det blir færre «små» grunnkvoter er det også rimelig å forvente redusert sysselsetting gjennom at det velges mer kapital- og mindre arbeidsintensive fiskefartøy. Til en viss grad avhenger dette også av strukturingsgraden som velges av øvrige fartøy, men det er rimelig å anta at mange av de øvrige fartøyene vil søke å anskaffe en rimelig lik kvoteportefølje som tidligere. Dette betyr at det kan bli økt etterspørsel etter strukturkvoter og at flere av de med liten aktivitet blir potensielle fartøy for strukturering.

Verdien av grunnkvotene vil øke med tildelingen av strukturgevinst, Det kan oppstå et økt misforhold mellom fiskerens opplevde verdi av å fortsette fiske kontra verdien av å kunne overdra fisketillatelsen. Dette vil kunne motivere flere til å selge fisketillatelsene enn om man kunne selge ut en mindre del i form av en strukturgevinst.

Samme resonnement tilsier at konsentrasjonen av kvotene vil kunne øke. Spesielt på eiersiden, men også geografisk. Samtidig er det viktig å påpeke at effektene trolig vil være relativt små.

Med store grunnkvoter kan det oppstå et press for oppsplitting av grunnkvoter, noe som i dag ikke er tillatt på annen måte enn gjennom en strukturkvoteordning. Dette medfører at det kan være formålstjenlig å etablere en egen kvotetype for strukturgevinststillegg. Dersom denne

---

<sup>1</sup> Dette gjelder for gruppene som har tilgang til strukturkvoteordningen



underlegges transaksjonsmuligheter, vil disse kunne bidra til mer fleksibilitet i å tilpasse både kvoteportefølje og fartøystørrelse. Derigjennom kan flåten oppnå høyere effektivitet og verdiskaping.

Det vil være små administrative kostnader forbundet med å etablere en egen kvotetype og administrere det økte transaksjonsomfanget dette vil medføre. Disse vil sannsynligvis oppveies av næringsaktørens reduserte transaksjonskostnader med kvote- og fartøytilpasninger. Kvotesystemet vil bli noe mindre transparent med ytterligere en kvotetype, men effekten vil være liten ettersom det allerede i dag er flere kvotetyper i systemet.

Dersom strukturgevinstillægget teller med i den totale kvotebeholdningen, kan dagens kvotetak videreføres og den begrensende effekten opprettholdes. Fiskeridirektoratet vil imidlertid også påpeke at problematikken rundt kvotetak kan håndteres gjennom andre grep. Eksempelvis kan systemet forenkles og harmoniseres dersom havfiskeflåtens system for kvotetak; enten som en prosentandel av det totale antall kvotefaktorer eller et fast antall kvotefaktorer pr. fartøy blir tilpasset til å gjelde i kystfiskegruppene også.

For å unngå misforståelser gjør vi oppmerksom på at Fiskeridirektoratets registersystem inneholder en definert variabel med navn «kvotetype» som ikke tilsvarer høringsnotatets meningsinnhold, men benyttes for å skille mellom ordinære kvoter og eksempelvis forskningskvoter.

## 5. Transaksjoner av strukturgevinstilllegg

Dagens strukturkvoter har høy grad av omsettelighet – de kan eksempelvis splittes i flere deler (størrelser), og det kan splittes ut noen fiskeslag, for eksempel bare den delen som gjelder hyse. Dette medfører at markedet for strukturkvoter har relativt lave transaksjonskostnader og høyere effektivitet enn øvrige transaksjoner av fisketillatelser. Dette er samfunns- og bedriftsøkonomisk fordelaktig.

De nevnte lave transaksjonskostnadene vil medføre økt bruk enn ellers. I prinsippet kan dette utnyttes til å etablere alle sett kvoteporteføljer, både store og små. Erfaringsvis er det grunn til å anta at dette vil medføre en viss økt konsentrasjon av fisketillatelser og kvoter både på fartøy og eiersiden. Dette vil igjen trolig medføre at en større andel av kvotene plasseres på større fartøy med lavere sysselsettingsintensitet. Samtidig er det rimelig å anta at disse effektene vil være relativt små fremover. Det største effektiviseringspotensialet er allerede utnyttet gjennom strukturkvoteordningen, og takten i den videre struktureringen vil trolig være betydelig lavere i de fleste fartøygruppene. Dette avgrenses også av kvotetakene som er definert. Selv om disse er relativt høye, kan en heving av disse påvirke konsentrasjonene av fisketillatelsene betydelig.

Etter Fiskeridirektoratets vurdering vil det ikke være betydningsfulle forskjeller med hensyn på de øvrige fiskeripolitiske målene. Økt antall transaksjoner medfører økt bruk av administrative ressurser, men det vil være mulig å håndtere.

Høringsnotatet gir ingen konkrete alternativer til «omsettelighet som strukturkvoter». Fiskeridirektoratet vil imidlertid påpeke at redusert omsettelighet vil medføre samfunnsøkonomiske tap og vanskeliggjør næringsaktørens tilpasninger av fartøy og kvotegrunnlag.



## 6. Tidsbegrensning for strukturgevinstilllegg

Dagens strukturkvotetildelinger har en varighet på 20 år. Som nevnt i høringsnotatet var dette dels for å signalisere og ivareta at fiskeressursene er samfunnets felles eiendom. Etter de store utløpene av strukturkvoter i 2027 og 2032 vil en svært stor andel av kvotefaktorene ikke være omfattet av tidsbegrensninger.

Om hensynet til samfunnet er tilstrekkelig ivaretatt er i stor grad et politisk spørsmål som Fiskeridirektoratet ikke kan vurdere. Tidsbegrensninger medfører generelt noe lavere samfunnsøkonomisk effektivitet. Spesielt kan det oppstå problematikk rundt utløpstidspunktene, da aktører som kan forvente stor nedgang i aktivitetsnivået ikke har gode insentiver til å gjennomføre samfunnsøkonomisk fornuftige investeringer. Slike situasjoner kan oppstå knyttet til de store utløpstidspunktene. Dersom strukturgevinstilleggene underlegges lik tidsbegrensning, kan man oppleve den samme problematikken 20 år senere. Samtidig er markedet for fiskekvoter relativt effektivt, slik at aktørene har flere muligheter til å tilpasse seg forventede endringer i kvotegrunnet. Dette bidrar til at problematikken knyttet til utløp av tidsbegrensninger trolig vil være relativt liten og midlertidig.

En annen samfunnsøkonomisk relevant faktor er mulighetene for såkalt uproduktiv profittsøkende adferd. Dette vil si at aktørene benytter ressurser på å bli tilgodesett i en tildeling av goder. Slikt kan eksempelvis finne sted i forbindelse med tildeling av utløpte strukturkvoter og vil også kunne oppstå ved utløp av tidsbegrensede strukturgevinstilllegg. Slike problemstillinger forsterkes trolig når utløpstidspunktene er konsentrerte, som i vårt tilfelle.

Tidsbegrensning gir noen administrative ulemper. Det vil utløpe strukturkvoter av mange kategorier hvert år. Med en tidsbegrensning vil hvert fartøy tildeles en unik id for hver av disse. Over tid vil det bli svært mange flere i kvoteregisteret og som må håndteres separat. Uten tidsbegrensning vil man kunne slå sammen årlige tildelt strukturgevinst i en variabel.

Effektene på konsentrasjon, sysselsetting og distriktspolitiske mål avhenger av hvordan utløpte tillegg håndteres, og kan derfor ikke forutsies.

## 7. Øke grunnkvoter gjennom strukturgevinstilllegg

Dersom fordelingen av strukturgevinst gjøres avhengig av fartøyets grunnkvote, er det fordelaktig å inneha en størst mulig grunnkvote. Enkelte aktører har gjort valg som er uheldige i denne forbindelse, ved å beholde små grunnkvoter og strukturere større. Høringsnotatet trekker frem en mulighet der aktørene gis anledning til å benytte strukturgevinstilllegget til å øke grunnkvoten opp til det maksimale i flåtegruppen. Fiskeridirektoratet vil påpeke at dette primært vil påvirke fordelingen av strukturgevinsten og slik i stor grad representerer et politisk spørsmål.

Det vil være økonomisk rasjonelt for aktørene å velge å gjøre dette. Ettersom det er en relativt stor fordeling av strukturgevinst tidlig i perioden, vil også de fleste tidlig kunne nærme seg maksimal grunnkvote. Videre vil dermed fartøyene innad i gruppen tildeles svært like strukturgevinstilllegg basert på grunnkvoten. Et alternativ til dette kan være å implementere dette gjennom å gi fartøyene like tillegg fra første utløp av strukturkvote. Dersom tillegget også avhenger av strukturkvotebeholdningen, vil det oppstå forskjeller med basis i disse.



Dette vil medføre at det blir vesentlig mindre diversitet i fartøyenes grunnkvote, og at de minste grunnkvotene øker betydelig. Som tidligere beskrevet vil dette kunne ha negativ økonomisk betydning.

Denne problematikken bygger opp under den grunnleggende politiske problemstillingen om hvordan strukturgevinsten skal fordeles.

Det er vanskelig å belyse effektene på de fiskeripolitiske målene. Tildeling av strukturgevinsten mer jevnt på fartøyene innad i en gruppe vil ha økonomisk betydning, men det er vanskelig å forutsi både størrelsen og retningen på effektene. Fartøyene har også betydelige muligheter til å tilpasse seg etter en fordeling av strukturgevinst. Dette betyr at effektene trolig primært vil være formueseffekter for de involverte aktørene.

Det samme gjelder øvrige fiskeripolitiske mål. Å tillate aktørene å øke grunnkvoten vil ha relativt små administrative kostnader. Kvotesystemets kompleksitet og transparens endres heller ikke vesentlig. Selv om grunnkvotene blir mer harmonisert, vil det fortsatt være variasjoner i beholdningene av strukturkvoter.

Som høringsnotatet trekker frem, vil grunnkvotene i fartøygruppen bli homogene. Dette kan redusere mulighetene til å etablere fartøy med små kvotegrunnlag, som tidligere diskutert. Som for de økonomiske effektene er det vanskelig å forutsi konsentrasjons- og sysselsettingseffekter.

## 8. Oppsummering

Fiskeridirektoratet har forsøkt å belyse problemstillingene i høringsnotatet. Disse er svært komplekse, representerer ofte politiske valg og det er vanskelig å forutsi hvordan aktørene vil tilpasse seg og hvilke effekter de gir. De henger tett sammen og det administrative ressursbehovet avhenger av it-systemene som er tilgjengelige og i hvilken grad man skal kunne spore historikken for kvotene. Det har derfor ikke vært mulig å gi klare anbefalinger, men heller belyse forhold som har betydning for valget og den praktiske implementeringen. Problemstillingene krever imidlertid en grundigere behandling, og spesielt vil det være hensiktsmessig å belyse de register- og it-tekniske sidene ved forslagene nærmere før beslutninger fattes.

Høringsnotatet beskriver at avklaringer om grupper vil gjøres i kommende stortingsmelding. Fiskeridirektoratet påpeker at dette kan ha betydning for resultatene av fordelingen av strukturgevinst.

Implikasjonene av Norges Fiskarlags modell for fordeling av strukturgevinst er godt beskrevet i høringsnotatet. Effektene vil generelt falle mellom de to øvrige modellene. Valget av modell er i stor grad et fordelingsspørsmål, og det er få objektive forskjeller mellom disse med hensyn på de fiskeripolitiske målene.

Overskridelse av kvotetak kan finne sted, og henger sammen med hvordan kvotetakene defineres videre. Det kan finne sted transaksjoner tett opptil årsskiftet som påvirker strukturgevinst og det kan være vanskelig å gjennomføre de nødvendige tilpasninger i tide. På denne bakgrunn og ettersom betydelige verdier er involvert, anbefaler Fiskeridirektoratet at aktørene gis en viss tidsperiode til å bringe kvoteporteføljen i samsvar med reglene

Om strukturgevinst skal tildeles som egen kvotetype eller som tillegg i grunnkvoten har fordeler og ulemper. Administrativt vil det være mindre ressurskrevende og mer transparent med grunnkvoter. Store grunnkvoter kan være negativt samfunnsøkonomisk ettersom



aktørenes valgmuligheter blir snevret inn og at kapitalbehov og inngangsbarrierer øker. Dette vil også trolig medføre noe lavere sysselsettingsintensitet og noe økt konsentrasjon av fisketillatelsene. Store grunnkvoter vil også øke insentivet for aktører til å selge seg ut.

Dersom strukturkvotetillegg ikke er mulig å overføre vil dette ha betydelige negative økonomiske implikasjoner gjennom at det blir vanskelig å tilpasse en ønsket kvoteportefølje. Aktører som ønsker både større og mindre kvoter vil oppleve at dette blir betydelig vanskeligere å oppnå. Aktørene vil måtte søke etter muligheter som sannsynligvis vil medføre høye transaksjonskostnader. Med transaksjonsmuligheter vil mange aktører sannsynligvis etterstrebe å oppnå et kvotenivå om lag som i dag. Det er derfor grunn til å anta at dette ikke vil medføre større skift i sysselsetting eller konsentrasjon av kvoter, sammenlignet med dagens situasjon.

Tidsbegrensning av strukturgevinsttillegg vil trolig ha noen, men små negative økonomiske implikasjoner knyttet til problematikken rundt utløpstidspunkt og adferd.

Å benytte strukturgevinst til å øke grunnkvoten vil være det økonomisk rasjonelle valget for alle. Relativt raskt vil alle ha samme grunnkvote, og fremtidig strukturgevinst fra grunnkvoten vil være lik. Dette vil også medføre redusert diversitet i grunnkvotene, og de små grunnkvotene vil ikke lengre finnes. Dette vil begrense aktørenes tilpasningsmuligheter og ha negativ økonomisk effekt.

Med hilsen

Trond Ottemo  
seksjonssjef

Øystein Hermansen  
seniorrådgiver

*Brevet er godkjent elektronisk og sendes uten håndskreven underskrift.*





**Mottakerliste:**

Nærings- og fiskeridepartementet

Postboks 8090 Dep

0032

OSLO

**Kopi til:**

John Roald Isaksen

